VOL. 110. NO. 10. OCTOBER, 2018. 110. ÉVF. 10. SZÁM, 2018. OKTÓBER

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

SZÖVETSÉGÜNK ÚJ GYÜLEKEZETE

Nagy öröm számunkra -a *Nyitott Biblia Gyülekezet* számára-, hogy immár az *Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség* tag gyülekezetei közé tartozhatunk. Hálásan köszönjük, hogy imáitokban hordozzátok úgy a gyülekezetünket, mint családunkat és kiváltságnak tartjuk, hogy együtt szolgálhatunk veletek, itt Észak Amerikában, annak érdekében, hogy a Jézus Krisztusról szóló jó hírt megosszuk az itt élő magyarsággal. Hisszük és valljuk, hogy nincs fontosabb és nemesebb szolgálat annál, hogy az Istentől még távol élő embereket oda segítsük, hogy élő kapcsolatba kerüljenek az egyedüli élő Istennel. Nagyon örülök, hogy éppen itt, a Ráma táborban vették fel a gyülekezetünket a Szövetségbe, ahol fiatalabb koromban olyan sok szép élményben volt már részem.

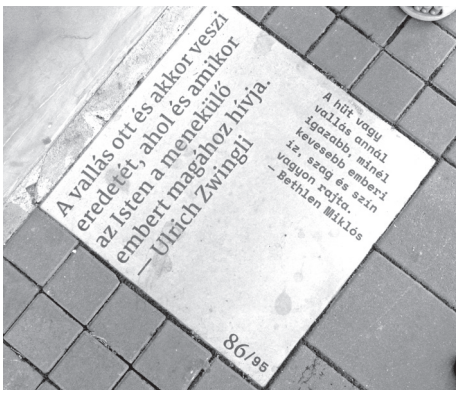

A reformáció 500. éves évfordulójára készült, a budapesti Kálvin téren elhelyezett 95 emlék-jórólap egyik másolata a *Hatvani Baptista Gyülekezet* épülő-készülő-renoválás alatt lévő imaháza előtt. Lapunkban ezúttal ezzel a képpel csatlakozunk az október végén esedékes reformációs megemlékezésekhez.

Amikor 1986-ban New York városába költözött a családunk, hogy édesapám, *Kulcsár Sándor* az Első Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztoraként szolgáljon, nem gondoltam, hogy valaha én is lelkipásztor leszek. Bár aktívan szolgáltam a New York-i ifjúságban és az *Észak Amerikai Ifjúsági Szövetségben* is, mint alelnök, majd később mint elnök is, és éreztem, hogy Isten a lelkipásztori területre hív, nem akartam engedni Isten hívásának. Inkább követtem a saját vágyaimat. Úgy voltam, mint *Mózes.* Éreztem, hogy Isten szolgálatba hív, de ellenálltam neki. A *New York University, Stern School of Business* diákjaként Marketing és Nemzetközi közgazdász végzettséggel beleadtam minden energiámat a szekuláris munka élményébe. Bár sikeres voltam, éreztem, hogy nem azt teszem, amit Isten kíván tőlem.

Egy lelkipásztori konferencia alkalmából, egy ének alatt, Isten a szívemre nehezítette ezt a kérdést. Énekeltük, hogy: *„Átadom magamat teljesen",* de a szívemben éreztem, hogy ez nem volt igaz, és elkezdtem sírni. *Feleségem, Ibolya* is velem együtt sírt. Amikor éreztem, hogy döntenem kell újból és engedelmeskednem kell Isten hívásának, megkérdeztem Ibolyát, hogy mit szól hozzá. Azt válaszolta, hogy támogat. Ezt követően eladtuk a New York-i házunkat, és *Louisville, Kentuckyba* költöztünk. Itt, a *Déli Baptista Teologiai Szemináriumban* végeztem el a lelkipásztori tanulmányaimat, megszereztem a Master of Divinity diplomámat.

Tanulmányaim vége felé sokat imádkoztunk és kerestük Isten vezetését arra nézve, hogy hol álljunk szolgálatba. Isten vezetését felismerve, *Florida* nyugati partját választottuk. Feleségem biztatására Floridába utaztunk és egy hét alatt bejártuk Florida nyugati partját. Éreztük, hogy valahol *Tampa és Naples* között kell szolgáljunk, de nem tudtuk, hogy hol. Látogatásunk alatt sok magyar emberrel és vezetővel találkoztunk, akik nagy szeretettel fogadtak. Voltak olyanok is, akik befogadtak házukba, bemutatták a helyi iskolákat és a környéket is. Amikor rájöttünk arra, hogy *Venice*-ben

NYITOTT BIBLIA GYÜLEKEZET

van egy *Magyar Ház,* ami összetartja a helyi környék magyarságát, valamint *Sarasotában* több ezer magyar gyűl össze minden évben a *Magyar Fesztiválra*, rájöttünk, hogy ez az a hely, ahova Isten elhívott bennünket, és itt kell végezzük a lelki munkát.

2013. augusztus 4-én költöztünk *Venice*be, itt vettünk lakást, és kezdtük meg a szolgálatot. Elkezdtük látogatni a Magyar Ház programjait, valamint megragadtunk minden olyan alkalmat, ahol kapcsolatokat építhettünk ki a helyi magyar lakossággal. Gyermekeinkkel együtt én magam is bekapcsolódtam a helyi cserkész csapatba is, ahol még

folytatás a 9. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 8.

Nyitott Biblia Gyülekezet - szövetségünk új tag-gyülekezete

Beszámoló a Nőszövetség alkalmairól és a gyermektáborozásról

Magyarországi mozaikok - Tahi

Nagyajtai Eszter + (1931-2018)

Bibliai találós kérdések (6)

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel és Szabó István

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

Ifjúsági találkozó New Yorkban

Az őszi ifjúsági találkozót a *New York-i magyar baptista gyülekezetben* szervezzük október 5-7 között. Meghívott előadónk *Mike Sámuel* testvér, Kecskemétről. Szeretettel hívjuk szövetségünk fiataljait és testvériségét, vegyenek részt ezen az áldásosnak ígérkező konferencián. Azoknak, akik időben jelentkeznek szállást és étkezést biztosítunk. Jelentkezni a következő elérhetőségeken lehet: *Kulcsár Zsolt*: Tel. 1 917 359 0413, E-mail: zsoltk22@gmail.com, és *Gergely Ruthie*: Tel. 1 646 599 6535, E-mail: ruth.ie.gergely@gmail.com

Jelentkezési határidő: Szeptember 23.

Azt is közöljük a testvérekkel, hogy Mike Sámuel testvér a következő hétvégén (október 12-14) is közöttünk lesz, amikor *hitmélyítő/evangélizáló* alkalmakat tartunk, este 7 órai kezdettel. Vasárnapi (14) istentiszteleteinket délelőtt 10 órai, délután pedig 3 órai kezdéssel tervezzük. Ezekre az alkalmakra is szeretettel hívunk és várunk minden kedves érdeklődőt.

Magyarországi mozaikok

Reméltük, hogy elmúlik a kánikulai hőség, mire megérkezünk *Budapestre*. Nem így történt. Valahogy az egész világ forróbb lett mostanában. Sokféleképpen értelmezhetjük ezt a jelenséget. A környezetünkre érzékenyen, Krisztus visszajövetelére váró reménységgel vagy ijedtséggel, ideges politikai feszengéssel stb. Augusztus vége és szeptember jelentős változásokat, családi és nemzeti eseményeket, ünnepeket szokott hozni. Az utolsó nagy nyári baptista ünnep: Tahiban; megkezdik az iskolát a gyermekek-fiatalok – hogy csak kettőt említsek.

Ahogyan nekünk a budapesti hidak látványa -a budai várral és a parlament épületével a két oldalon (napsütésben vagy akár a tűzijáték fényeinél) az országot, szülő-hazánkat jelképezi, a magyar baptisták nagy családját a *Tahi tábor* -a régi vagy a felújított Jeruzsálemmel, a fák között felállított fakeresztes szószékkel- testesíti meg.

Úgy alakult, hogy szinte az első utunk a táborba vezetett, augusztus 19-én, reggel, korán. Metro, Hév, busz után a régi, keskeny-úton gyalogoltunk felfelé. Az elmúlt évtizedek alatt az út picit megszélesedett, s nagy villák épültek két oldalán. Egyébként a régi hangulatot idézte minden – s a várakozás is ott volt bennünk: jó lesz találkozni a hegyen – kikkel is? Mindenkivel. S bár nem volt ott mindenki, sok ismerős, régen látott testvér között foglalhattunk helyet hamarosan.

Kézbe kaptuk a programlapot: Országos Konferencia Tahi Táborban - „Vár az Isten családja!" címmel; benne volt a közös énekek szövege is, és egy betétlap, néhány megvásárolható könyv, ajándéktárgy listájával.

Szép ez a tábor – akárhonnan nézem is. A félévszázados, vagy mégrégebbi emlékek csak még szebbé, árnyaltabbá teszik. Mindig azért jöttünk ide, hogy az Úrral és egymással találkozzunk. Urunk sosem maradt adós; egymással is maradandó emlékek fonódtak.

Néhány közösének után -melyben *Szappanos Tibor* lelkipásztor (operaénekes) vezette a nagy gyülekezetet- *Szommer Hajnalka* buzdított bennünket imádságra gondolatébresztő igemagyarázatával – „egyedülállók az Isten családjában" címmel. *Egy családhoz nem vér szerinti rokonság kell, hanem szeretet* – hallottuk. Az igehirdetést *Papp János* egyházelnök tartotta. *Építsünk bárkát – ami mások megmentésében is eszköz lehet;* ez volt az egyik alapgondolat.

A nap egyik sajátossága volt, hogy bemutatták testvéreink az u.n. „Bibliai Családi Parkot”. Ez egy missziós program – melyben eszközül a gyermekek számára készített és felállított játékos, sportos eszközök szolgálnak. A Tahiban felállított *Bibliai Családi Parkhoz* hasonló eszközöket az ezt igénylő gyülekezetek számára is rendelkezésre bocsátják majd.

Egy további jellegzetessége volt a napnak, hogy délelőtt és délután is hallhattunk előre megszervezett *riportokat, beszélgetéseket*. Délelőtt például egy igazán nagy család – 9 gyermek és a szülők válaszoltak a főtémával kapcsolatos kérdésekre. Hallhattunk pl. a *Nevelőszülői hálózatról,* és a *Baptista Gyermekvédelmi Központ* munkájáról.

Az istentisztelet után megebédeltünk – volt aki otthonról hozott magával élelmet, mások az előre megrendelt ételt fogyasztották el a tábor ebédlőjében. A találkozások között a könyves asztaloknál és az ajándék árúknál is megfordult általában mindenki. Voltak, akik a *Felsőpetényi- Püspökszilágyi pengetős-zenekar* játékát hallgatták figyelemmel.

A délután alkalomra az összevont fúvós-zenekar szolgálata gyűjtött össze bennünket. *Kübler Daniék* dicsőítő csoportjával énekeltünk, majd *Mészáros Kornél* főtitkár vezette az augusztus 20-i megemlékezést, imádságot nemzetünkért. Míg a délelőtti tiszteltet *Háló Gyula*, a délutánit *Durkó István* lp. vezette. A délutáni igehirdetést a szerb baptista elnök, *Janecic* tv. tartotta „Isten családja az egyház” címmel. (kép)

Igen, Isten családjába tartozunk – s ott nem csak egyféle, egyforma, egyszínű, egynyelvet beszélő emberek élnek. A szerb elnök jól ért, sőt beszél is magyarul. Tolmácsa *Nyúl Zoltán,* vagy *Dóczé Bálint* szentpéteri lelkipásztor, vagy e sorok írója más-más országban lakunk ugyan, de magyarok vagyunk. Aztán Isten családjában talán nem is a magyar nyelv a legelterjedtebb. Vannak ott olyanok, akiket nem is nagyon értünk, nem is nagyon kedvelünk, ha rajtunk állt volna, talán be se engedtük volna őket – *de szeretni szerethetjük őket; s kell is, hiszen testvérek vagyunk – ha Isten családjába tartozunk.* ***Herjeczki Géza***

Titkári jelentés az ÉAMBSZ 111. közgyűlésén 2018. július 7.

Ma reggel a János 15,5-ből olvastam egy aranymondást. Jézus, mint szőlőtő mutatkozik itt be, követőit pedig a szőlővesszőkhöz hasonlítja. Majd az utolsó mondat végén egy érdekes dolgot mond az Úr Jézus: *„nélkülem semmit sem tudtok cselekedni”.*

Elmélkedve Jézusnak ezen a mondásán, arra gondoltam, hogy én is szoktam használni ezt a kifejezést, de negatív értelemben. Például volt, hogy gyermekeimnek mondtam, amikor segítséget kértek tőlem. Még az is megesett, hogy amikor feleségem egyszerű komputeri műveletekhez kérte a segítségemet, vagy a tájékozódásban volt szüksége rám, odakérdeztem neki, hogy nélkülem semmit sem tudsz megcsinálni? Pedig mennyi mindent tesz nélkülem… Úgy gondoltam ilyenkor, hogy már kellene tudja, már képes kellene legyen megoldani a dolgot, a helyzetet, nélkülem is.

Jézus nem ilyen zsörtölődve mondja a fenti mondatot tanítványainak. Ő felkínálja magát, mint az élet forrását és a gyümölcstermésünk feltételét, aki mindig rendelkezésére áll tanítványaink. Ebben azt is mondja követőinek, és nekünk is, hogy rá mindig számíthatnak, folyamatosan ott lesz mellettük minden erőforrásával.

Megnyugtató így élni életünket és bátorítás ez szövetségi életünkre is. Nem kell egyedül, egy helyben toporzékolnunk. Velünk jár az úton és mindenben kész segíteni. Egy feltétele van: MARADJUNK BENNE!

SZEMÉLYES GONDOLATOK

Szeretném megköszönni a testvérek velem szemben tanúsított bizalmát. Nem gondoltam 6 évvel ezelőtt, hogy képes leszek megfelelni a titkári elvárásoknak. Visszanézve a megtett útra, hálás vagyok Istennek, hogy velem volt és megsegített. Alkalmatosságom felől továbbra is vannak kételyeim, de alázattal jelentem a testvéreknek, hogy a tőlem elvártaknak igyekeztem képességeim szerint eleget tenni. Titkári feladatkörömhöz tartozott a jegyzőkönyvek vezetése és szövetségi életünk eseményeinek megörökítése. Ezeknek próbáltam eleget tenni, megörökítve mindezt a Szövetségi Jegyzőkönyvben.

Öröm volt tapasztalni az elmúlt szövetségi évben is, hogy az elnökség tagjai között szeretetre, kölcsönös megbecsülésre és hatékony kommunikációra épülő együttmunkálkodás van. Imádkozzanak a testvérek, hogy ez továbbra is megmaradjon.

Ebből eredően az elnökség hűségesen eleget tett megbízatásának, úgy a szövetség bizottságai, mint a MABAVISZ tagszövetségei és a Baptista Világszövetség, illetve az állami hatóságok irányában. Köszönöm ezt vezető testvéreinknek.

Mivel két mandátum titkári szolgálat van mögöttem, megköszönve a testvérek bizalmát, tisztségemet leteszem, és Isten áldását kívánom az újonnan megválasztandó elnökség, és ezen belül az új szövetségi titkár életére, szolgálatára.

STATISZTIKAI ADATOK

Gyermek-születések

Lukács John Dominik (Chicagó), *Varga Sámuel* (Cleveland), *Mikó Ethan James* (Detroit), *Lipták Sára, Kulcsár Joshua Alexander és Halász Joshua Nathan* (New York), *Demeter Joseph, Csercsa Thomas Adam és Szabó Benett* (Torontó).

Bemerítések

Alhambra: *Balla Dávid*
Detroit: *Szilágyi Emily*

Menyegzők

Koncz Tibor és Bogdán Denisza (Chicagó)

Halálesetek

Dari Misi, Cseri Attila (Chicagó), *Mikló Jánosné Irénke, Géczi Andor* (Cleveland), *Balázs Irénke, Jurás Anna* (Torontó), *Waltz Béla, Mácsai Sándor* (Los Angeles), *Faulkner Terézia* (Pennsylvania), *Kulcsár Imre* (Melbourne), *Szabó József* (Texas), *Nagyajtai Eszter* (Vajdaság), *Kovács Sándor* (Erdély), *Lovas András lp.* (Magyarország).

Létszámunk

Szövetségünkhöz 8 aktív gyülekezet tartozik (Alhambra, Chicago, Cleveland, Detroit, Melbourne, New York, Palm Bay és Torontó), illetve két missziós gyülekezettel (Venice és Kelowna) van szoros együttműködésünk. Imádkozzunk gyülekezeteinkért, lelkipásztorainkért, hogy küldetésüket hűséggel betölthessék.

Gyülekezeteinkben kb. 350 tag van, azonban gyermekekkel, hozzátartozókkal és barátkozókkal együtt kb. 550 személy felé szolgálunk.

Legyen az Úr jóindulata velünk továbbra is, és kezünk munkáját, illetve szívünk szolgálatát tegye gyümölcsözővé!

Püsök Dániel titkár

ÁHÍTAT

Amiket hallottunk és tudunk, mert őseink elbeszélték nekünk, nem titkoljuk el fiaink elől, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az ÚR dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt. Intelmeket írt Jákób elé, tanítást adott Izráelnek, és megparancsolta őseinknek, hogy adják azokat tovább utódaiknak. Tudja meg ezt a jövő nemzedék, a születendő fiak, és ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak, hogy Istenbe vessék bizalmukat, ne felejtsék el Isten nagy tetteit, és tartsák meg parancsolatait. Zsolt 78,3-7

Az ószövetségi választott nép addigi történelmének fordulópontjaira utal ez a tanító zsoltár. Az eseményeket és azoknak a jelent is érintő tanulságait üzenetként hagyják az elődök az utókorra. Az egymást követő generációk "beszélgetésébe" hallgathatunk bele ezt a második leghosszabb zsoltárt olvasva, amin átüt a hit és a felelősség – a népé és az egyéné. A történelem ilyen szemlélete egyedi, mert az élő Isten nagysága, szentsége és hűsége a domináns, ami a szövetség népének az életét meghatározta, engedelmeskedtek bár neki, vagy éppen lázadoztak ellene. A zsoltár idézett szakasza ízelítő ezekből.

A történelem tanulságainak az átadása a zsidóság körében a gyerekek nevelésének igen fontos része, szülői felelősség volt. Nem tudni, hogy miért intézményesült ez később, de elképzelhető, hogy az okok között volt néhány nekünk sem ismeretlen. Talán úgy vélték, hogy a tudós rabbik jobb őrzői lesznek az igazságoknak. A tanítás hatékonyságát is növelheti, ha abban jártasabb szakemberek végzik. A felelősség átruházása mögött olykor kényelmi szempontok állnak, még ma is, amikor inkább az iskolától, vagy éppen a gyülekezettől várjuk azt, ami szülői kötelességünk.

Isten népének az összetartozását "szövetségi keretek" biztosítják. Az Istennel és egymással szövetségben élők történelme olyan történetek sorozata, amiben az egyéni döntéseknek a súlya nem kevésbé fontos, mint a kisebb vagy nagyobb közösségeké. A felvillantott esetekben – különösen is az Isten ítéletét kiváltókra gondolok – szinte látjuk az arcokat, halljuk a beszédüket, egyénekét: *„Tud-e Isten asztalt teríteni a pusztában?", "... még szájukban az étel ... szájukkal csak hitegették",* vagy éppen *„...termésüket a cserebogárnak adta".* Így nem „a nép" beszél. A felidézett büntetések is konkrét területeket, családokat érintettek. A történelem hívő szemlélete az egyén felelősségéből nem enged. A tanulságok átadása is olyan szívügy, aminek legkiválóbb helye a család.

Döbbenettel jegyzik meg sokan, hogy a "mai fiatalok nem ismerik a történelmet". Pedig alig van gyerek, akit ne kötne le, ragadna magával, aki ne igényelné azt, amit apu és anyu olyan fontosnak tartanak, hogy rendszeresen időt szakítva rá, nyilvánvaló beleéléssel mesélnek el. Ezekben a helyzetekben, amikor újból és újból együtt szurkolunk, vagy éppen szomorkodunk, az átélt igazság újrafogalmazódik, és kellőképpen hat felnőttre és gyermekre, egyaránt. A hit fontossága és ereje bizonyítva lesz. Isten nagysága és hűségessége az élet része már akkor, amikor még mindenről – úgy tűnik – a szülők gondoskodnak.

Az Istenbe vetett személyes hitet nem lehet átadni, de istenismeretre mindnyájan így indulunk, gyerekekként, akik szüleinktől halljuk leghitelesebben mindazt, ami kibontakozó hitvilágunkba épülve a ránk is váró Isten keresésére indít, hogy majd másokkal együtt szolgálhassuk.

„Amiket hallottunk és tudunk..." – az egyik bizonyságtevése és a másik meggyőződése – egy titokzatos lelki folyamat sarkalatos pontjai ezek. Generációkat fed át. Néppé formálja az egyéneket, akiknek az összetartozását a történetek mindig jelenlévő főszereplőjével megélt szövetség biztosítja.

Imádkozzunk gyermekeink istenismeretéért!

Novák József

"ENGEDJÉTEK HOZZÁM JÖNNI A KISGYERMEKEKET!" Mk 10:14

Uram,
mit kezdesz velük?
Nem lenne jobb,
ha inkább velünk,
komoly felnőttekkel törődnél?
Mi már meggondoljuk
mit teszünk,
mit mondunk,
s bizony,
a mi szavainknak súlya van!
De mit kezdesz
futkározó gyerekekkel?

Ezek, Uram,
neveletlenebbek,
mint azok,
akikkel
Galilea dombjain találkoztál.

Hogy mégis szereted őket?
Te tudod.
Itt vannak.
Ha akarod,
vesd rájuk kezed.
Imádkozz értük.

Herjeczki Géza

Az Isten gyermeke cselekszik is!

Róm 8,12–17

Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. (14v)

A Szentlélek megelevenítő lélek. Úgy, ahogy a világra jövünk, a szó lelki értelmében halottak vagyunk. Nem akarjuk és nem is vagyunk képesek cselekedni Isten akaratát. Amikor azonban valaki befogadja Jézust az életébe, akkor kapja az ő Szentlelkét. Egy sor elevenítő dolgot tesz ezzel az emberrel a Lélek. Megnyílik a szeme. Egyszerre látni kezdi a valóságot. Felfedezi, hogy annak addig csak egy töredékét érzékelte. Meglátja, hogy mi választja el őt Istentől. Bűnnek látja a bűnt, igazságnak látja az igazságot. Megnyílik a füle. Egyszerre meghallja Isten hozzá szóló szavát. Megnyílik a szája. Természetes lesz, hogy ha Isten szólt hozzá, akkor válaszol arra. Tudja, hogy Isten gyermeke lett. A gyermek beszél az apjával. És beszél szeretett apjáról másoknak is. Megnyílik a szíve. Egy rendíthetetlen belső meggyőződésre tesz szert, amely minden támadást kibír. Megnyílik az értelme is: a Lélek megvilágosítja a hívő értelmét is, és a megértett igazság mindig cselekedetté válik. Elkezdi vezetni a Szentlélek. Megérti és egyetért azzal, amit Isten neki mond, ezért már mozdul is a lába. Vezethető lesz, és teszi azt, amit Isten mondott. Kész neki engedelmeskedni. Akik Isten gyermekeivé lettek, azokat vezeti a Szentlélek. A Szentlélek által a lelki halott életre támad, élővé válik. Te élsz?

Sinka Csaba (Áhítat 2018)

ISTEN NEVÉNEK ISMERETE

Örüljenek, ujjongjanak a nemzetek, mert pártatlanul ítéled a népeket, és vezeted a nemzeteket a földön. (Zsolt 67,5)

Hívő életünk eredményességének kulcsa: helyes istenismeret. Enélkül lehetetlen Isten tetszésére élni. Sok elképzelés, különféle mitikus hatás befolyásolja és színezi a gyermeteg hívők gondolkodását, és emiatt válhat zavarossá keresztény életgyakorlatuk. A Szentírás a hitbeli küzdelem és útkeresés több ezer éves történetét tárja elénk, bemutatva emberi kudarcokat és hitbeli győzelmeket. Segít felismerni az istenismeret értékét és tévútjait. E szempontból is óriási jelentőséggel bír a bibliai történetírás, mely felhívja a figyelmet az ok-okozati összefüggésekre, azaz a választott nép Isten iránti hűségének, engedelmességének, valamint a tőle való elfordulásának velejáróira. ... Sajnos az Úr valós megismerésének elutasítása néhány évtized múlva Jeruzsálem pusztulásához és Izrael szétszórattatásához vezetett.

Lukács Tamás (Áhítat 2018)

AZ EVANGÉLIUMI HÍRNÖK ÉS A BARÁTI KÖR JELENTÉSE a 111. közgyűlésen, 2018. július 7-én

Kedves Testvéreim!

Az Evangéliumi Hírnök 110 éves az idén. Újságunk a legrégebbi Magyarországon kívül folyamatosan megjelenő magyar újság. Akik ismerik az etnik közösségek kiadványait, bizonyára tudják, hogy ez nem kis dolog. Oka van annak, hogy nem csak létrejött, hanem még ma is létezik. Az ok elsősorban a misszió Urának hathatós közreműködése – enélkül már régen megszűnt volna. Azután a mi aktivitásunk, a szövetségünkbe tartozó gyülekezetek és lelkipásztorok érdeklődése, anyagi és szellemi áldozata. Írók és olvasók nélkül nincs újság – még ha valaki nagyon akarná is.

Az Evangéliumi Hírnök lapkezelője és szerkesztője; a plakáton a felhívás: Csatlakozzon az Evangéliumi Hírnök Baráti Köréhez!

Az Evangéliumi Hírnök szerkesztői munkáját több mint 25 éve végzem. Munkának nevezem, mert sok munkával jár, s mert fizetést is kapok érte, ám kegyes szóhasználat szerint szolgálatnak is mondhatnám, mert az is. Néha elfáradva, de azért mindig szívesen végzem ezt a munkát/szolgálatot. Köszönöm, hogy támogattok ebben – cikkek írásával, tanácsaitokkal. A lap előfizetéseit *Fűr Béla és Anikó* bonyolítja, Subscription Manager státuszban. Ők is már 20 éve végzik ezt a szolgálatot.

OLVASÓINK

Kik olvassák az Evangéliumi Hírnököt? Elsősorban gyülekezeteink tagjai, valamint magyarországi és erdélyi magyar gyülekezetek tagjai – főleg az ismeretségi körünkhöz tartozók, rokonok.

Idősek és középkorúak a papír formát kedvelik még ma is. A fiatalok többnyire az interneten keresik meg. A papír forma is eljut a világ sok országába (Magyarországra, a Kárpát medence magyarok lakta országaiba, Ausztráliába, Dél-Amerikába), az interneten pedig mindenki megtalálhatja. Az olvasóink táborában lényeges csökkenést nem tapasztalunk, annak ellenére sem, hogy az internetes változatot egyre többen megkeresik.

INTERNETES FELÜLETÜNK

Lapunk 1997-óta jelen van az Interneten is. Néhány év óta a Facebookon is megtalálhatók vagyunk. Címünk: www.evangeliumihirnok.net és www.facebook.com/evangeliumihirnok

Havonta átlagosan 6000 visitor/látogató keresi fel lapunkat és havonta legalább 40 ezer hits/kattintás vezet az Evangéliumi Hírnök oldalaira.

BARÁTI KÖR

Az EH Baráti Körébe azok a testvéreink tartoznak, akik az előfizetésen fölül is támogatják a lapot. Számuk 25-50 között mozog. Közgyűléseink során külön is alkalmat adunk arra, hogy régiek és új testvérek támogassák a lapot a Baráti Kör-ön keresztül is. Legutóbb a táborban 21 testvér összesen $2400-t ajánlott ebből a célból. Postán is kapunk néha Baráti Köri támogatást.

ÍRÓINK

Kik írnak lapunkban? Minden lelkipásztorunk, néha egy-egy magyarországi és erdélyi lelkipásztor. Angliából küldi írásait *Williamsné Kmetty Anikó.* Hosszú ideig küldte írásait a Délvidékről, Szabadkáról *Nagyajtai Eszter* testvérnő. A múlt év vége felé skypeon felhívott, mint máskor is, de most azt mondta, hogy már nem tud semmilyen írást vállalni. A testvérnő március 18-án, életének 87-dik évében hazament az Úrhoz. Örülök viszont annak, hogy a fiataljaink között is van jónéhány, aki magyarul vagy angolul beszámolót készít például egy-egy ifjúsági alkalomról.

Itt is kérem szolgatársaimat és azokat, akik írni tudnak/szoktak, hogy rendszeresen küldjék el írásaikat, hiszen néha nehezen tudok megfelelő mennyiségű és jó minőségű anyagot összegyűjteni.

Testvéreim, hálás vagyok az Úrnak az Evangéliumi Hírnök missziójáért. Szívesen munkálkodom ezen a szolgálati területen. Imádságaitokra számítok, s azt kérem is.

Fűr Béla lapkezelő nevében is,
Herjeczki Géza szerkesztő

„Azokat kövessétek, akik hittel és türelemmel végül megkapták, amit Isten ígért nekik.” Zsid 6,12

(Egyszerű fordítás)

A tanulás képességével, de nem tudással születünk. Egész életünket végig kíséri az ismeretgyűjtés. Akik gyermekeket neveltünk vagy nevelünk, jól figyelemmel kísérhetjük azt a folyamatot, amin mi is átmentünk – a mozgás-fejlődéstől az értelem fejlődéséig - amíg érett emberek, felnőttek lettünk.

Gyermekeink utánzással tanulnak meg sok mindent kiskorukban, de később is a szülői példa az elsődleges az életvitelben, konfliktusmegoldásban. Így a tanulásban fontos szerepet játszik a példakép. Mindig szívesen tanulunk olyan emberektől, akik kiválóak voltak abban, amire mi csak törekszünk. Tiszteljük erényeik miatt, még akkor is, ha látjuk gyengeségeiket is. Sokszor egyszerre vagyunk példaképek és példát követők.

Hasonlóan van ez a hitéletünkben is. A hit Isten ajándéka, hallásból van, de a hitben járást tanuljuk.

Mit is jelent hitben járni? Azt, hogy sokszor életveszélyesen is rábízzuk magunkat az élő Istenre. Ezt tette *Ráháb* is, amikor elrejtette az izráelita kémeket.

A Biblia női alakjai – a bátor *Debóra*, önfeláldozó *Eszter*, hűséges *Ruth*, a mellőzött *Lea*, vagy az alázatos és állhatatos *Anna*, csak néhányat említve – példaképek számunkra a hitben járás tanulásában. Ők hozzánk hasonlóan esendő, gyarló emberek voltak. Tudták mit jelent a félelem, a szükség, a gyermektelenség, kockázatvállalás, a költözködés, a betegség, szeretteink elvesztése. Olyan helyzetekkel szembesültek, amilyeneket mi is átélünk, de azt is tudták, hogy tanulható meg a bizalom. Nemcsak a láthatókra néztek, hanem egészében látták a világot, és hittek Istenben. Vagyis, ami naggyá tette őket, és követendő példává, az az erős hitük volt.

Furcsa módon a Zsidók 11-ben csak két nő van említve, mint hithős. *Sára*, aki hitetlenkedve az ígéreten kineveti az Urat, és a pogány, erkölcstelen életéről híres *Ráháb.* Miért éppen ők? Talán azért, hogy példa legyen számunkra, hogy Isten nem emberi módon ítél, és senkiről sem mond le, mindenkit értékesnek tart, és használni tud az Ő terveinek megvalósításához.

Sok szeretettel köszöntünk a Ráma Táborban, Nőszövetségünk 104-dik Közgyűlésén!

Herjeczki Éva
(Részlet a Női est bulletinjából)

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Nőszövetség 104. Közgyűlése és az azt követő női est

A családi hét vége felé, csütörtök este került sor a hagyományos női estre, melyet a nőszövetségi elnök, *Herjeczki Éva* vezetett. A téma ez volt: *Hitben járó nőtestvérek*.

A gyülekezeteinkből jelen lévő testvérnők sokat és szépen szolgáltak – énekekkel, bizonyságtételekkel, versekkel. A mellékelt fényképek nagy része ekkor készült.

New Yorki lányok vezetik a hét énekét: „Kezünket kulcsoljuk össze!" / Horváth Ildikó, a melbournei Ip. felesége szolgál / A torontói nőtestvérek éneke / Kulcsár Ibolya és lányai énekelnek / Kulcsár Nusika a nőszövetségi közgyűlés emlék-istentiszteletén szolgál / ugyanakkor Herjeczki Éva köszönti a két vendég testvérnőt: Kulcsár Ibolyát és Horváth Ildikót. Az utolsó képen a megválasztott elnökség tagjai: Kovács Irén pénztáros, Püsök Adina titkár, Herjeczki Éva elnök és Gergely Piroska alelnök.

GYERMEKTÁBOROZÁS

RÁMA, 2018. július 9-15.

Nagyon örülök hogy idén ismét részt vehettem a Rámai táborozáson. Rengeteg áldásban és élményben volt részünk ezen az alkalmon, és hiszem hogy sokat épültünk szellemileg meg a baráti kapcsolatainkban is. Minden nap volt csoportos foglalkozás a családi héten: a fiataloknak és a felnőtteknek. A heti téma az egységben harcoló testvérek. Mi fiatalok is ezzel foglalkoztunk. Elbeszélgettünk, és néhányan megosztották milyen próbákkal szembesültek, és hogy hogyan segítette őket át az Úr. Így egymás megtapasztalásai által erősödtünk és épültünk lelkileg.

Nekem személyesen is tetszett ez a téma, hiszen nagyon fontos ezekről beszélni a fiatalok közt, mert sok a kísértés, főleg a hívő fiatalok felé. Ez engem is nagyon elgondolkoztatott és megérintett, mert amikor harcról beszél az ember - a hit harcáról - akkor teljes figyelmünket a hadvezérre, Jézusra kell vessük, mert ha nem, akkor veszíteni fogunk. A győzelemhez küzdelmeken át vezet az út, amihez bátorság kell az Úrtól.

Egy gondolat, ami nagyon megragadta a figyelmemet az volt, hogy ha nem teszünk semmit, akkor lehetetlen az ellenséget legyőzni! Mert tétlen maradni olyan, mintha a csatát bámulnánk, és csak egymásnak szurkolnánk a távolból, de egyáltalán nem járulunk hozzá. És azt is tudjuk, hogy a cselekedetek nélkül a hit halott önmagában.

Miután ezeken elmélkedtem, elhatároztam, hogy valamit én is teszek azért, hogy mások is meghallják és megismerjék az evangéliumot. Így született meg az a döntés bennem, hogy mégis maradok a gyermekhétre, mint segítő, annak ellenére, hogy már kevesen maradtak az ifjúságból. Nem bántam meg, hogy ott maradtam. Ráadásul átéltem újra azt az örömöt, amit akkor tapasztaltam, amikor elfogadtam személyesen az Úr Jézust, mivel többen át adták a szívüket Neki, közöttük volt a testvérem (Máté) is. Hálás a szívem mindenkiért, aki ott lehetett, a sok-sok imáért, és azért, hogy két héten át munkálkodott az Úr, és hogy ebben engem is használhatott.

Erdőközi Norbert

A korábbi évekhez hasonlóan az idén is a Közgyűlés után tartottuk a nyári gyermektábort, RAMA-ban. A családi hét miatt először úgy gondoltuk, hogy most kevesebben leszünk, de azután mégis nagyjából ötven gyermek maradt, vagy érkezett a gyermekhétre. Külön örömöt jelentett számunkra, hogy fiataljaink közül is maradtak néhányan, segítőként, és *Horváth Ferenc* testvérék is eltöltöttek még velünk néhány napot, mielőtt *Kaliforniába* indultak, majd onnan hazarepültek *Ausztráliába*.

A tábor lényegi részét Isten igéjének a tanítása és megélése jelentette. A gyermekek négy csoportban hallhatták az igei üzeneteket, korosztályok szerint. A legkisebbekkel *Kulcsár Ibolya és Püsök Adina*, a kicsit nagyobbakkal *Kovács Irén és Halász Betti* foglalkozott, a nagycsoportot *Huli Sándor és Valéria* vezette, míg a tinédzserek csoportját *Oláh Márta* tanította. A zenei szolgálatokban *Erdőközi Norbi,* a sportfoglalkozásokban pedig *Szabó Renáta* segített. Szakácsunk *Csővári Pál és Zsófi* voltak, a beszerzést pedig *Mikó Tibor és Ildikó,* valamint *Bákai István* intézte. Emellett, még számos segítő munkálkodott azon, hogy valóban áldott napokat élhessenek

át a fiataljaink. Köszönjük a torontói testvérek és a gondnok házaspár hathatós segítségét. A táborvezetési szolgálatot Püsök Dániel testvér végezte, ügyelve arra, hogy minden szépen, s jó rendben follyon a hét folyamán.

A tanítások és kreatív foglalkozások mellett sok alkalom adódott játékra és fürdésre a Couchiching tóban, sőt még az épp zajló foci világbajnokságra is „benéztünk” egy kicsit. A hét egyik üde színfoltja volt a fagylaltos kürtöskalács megkóstolása.

Esténként tábori Istentiszteletet tartottunk, péntek este pedig, az evangelizációs alkalom után, négy fiatal döntött az Úr Jézus mellett, és többen jelezték, hogy megerősödtek hitükben és Krisztus iránti elköteleződésükben. Csodálatos válasz volt ez a segítők imádságaira, akik egész héten úgy könyörögtünk, hogy legalább egy megtérőt adjon nekünk az Úr. Ő mindent megtehet, sokkal feljebb, mint mi azt kérnénk vagy gondolnánk… Övé a dicsőség, mindenkor, mindenért.

A 9-12 évesek csoportjában az Úr Jézus három példázatáról beszélgettünk angolul és magyarul. A nagyobbak ügyes tolmácsként tevékenykedtek, felváltva, egy-egy rövid tanítás erejéig. Az első példázat a *kovász* volt, amelyből egy kicsi is elég, hogy megkelessze a tésztát. Szemléltetésként finom magyar sóskiflit sütöttünk a csoportunkkal.

Másnap a *magvető* példázatát vettük, és szemlélhettük három tányéron a különféle talajok mintáját. Majd a hazatérő *tékozló fiú* története által hangzott az evangélium a gyermekek felé.

Hasznosak voltak a kreatív percek is az üzenet elmélyítésében. Jól működött a stressball, a titkosírás megfejtő korong, sőt a repülő madár is. A leginkább mégis azok az igeversek maradtak meg, amelyeket napról napra egyenként elmondtunk. Főként az utolsó: *Jöjjetek Énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok…* Hála, van a szívünkben, amiért csoportunkból ketten elfogadhatták az Úr Jézust személyes Megváltójuknak, de imádkozunk a többiekért is.

Huli Sándor

Egy közönséges tábori hét, amit az tett különlegessé, hogy elhúzódva a világtól, nevetés és játék mellett, Isten üzenetét oszthattuk meg gyermekeinkkel. Ez volt a célja az ez évben is megszervezett rámai gyermekhétnek is.

Csodálatos szemtanúja lenni annak, hogy azt, amit teszünk kisebb körben, családi szinten, hogyan lehet alkalmazni és átültetni egy nagyobb csoportra is. Közel 75 lélek (23 felnőtt és 51 gyermek) egy helyen, több helyről, különböző háttérből, mégis egy családdá válhattunk egy hét erejéig. Jó volt látni felnőtteket apáskodni és anyáskodni több tucat gyermeken, mert tulajdonképpen ezt kellett tennünk: elkészíteni számukra testi táplálékukat, tanítani őket, takarítani, rendet tartani, de ugyanakkor odaszánt lélekkel gondoskodni lelki szükségleteikről is. Mindennapos feladat volt a félénkebbek bátorítása, a nyugtalanok csillapítása, az álmatlanok ágyba parancsolása, és néha egy-egy könnycseppet is le kellett törölni, vagy egy-egy mosolyt kicsalni honvággyal küszködő arcocskákból.

Éreztük Isten gondoskodását, hiszen az időjárást is a javunkra fordította, amit ki is használtunk: egy nap sem maradt el a pancsolás a tábor melletti tóban. Ami a gyermekeket illeti, engedelmesek és szófogadóak voltak, nem volt nagyobb szabálysértés és baleset sem. Ezért is menynyei Atyánknak adunk hálát.

És ami a legfontosabb, hogy voltak megtérések, szólt az ige és jó reménységgel hintettük a magvakat. S ha nem most, de mikor eljön az ideje, visszaemlékezve kikel az elvetett mag. Mennyei Édesatyánk pedig öntözi a szíveket, és Ő adja a növekedést. Ezért kedves felnőtt, ki szolgáltál ezen a tábori héten a gyermekek felé: szolgálatod nem volt hiábavaló! Kedves édesapa, édesanya, ki szolgálsz gyermeked felé minden nap: szolgálatod nem hiábavaló!

Kulcsár Ibolya (Torontó)

A billion Muslims are fasting and seeking God. Let's pray Jesus comes to them.

By Jerry Rankin

Most Americans would be unaware that **Ramadan**, the Muslim month of fasting, begins on Thursday (May). Many would only be casually aware that this is one of the five pillars of Islam, its date changing each year due to the lunar calendar. Faithful adherents fast from dawn to dusk until the month concludes with the Feast of Eid.

Having studied Islam, we were familiar with this expression of piety, but learned much more during the years we lived in a Muslim country—the largest Muslim country in the world, *Indonesia*. In more observant places, fasting is compulsory, though allowances are made for foreigners and non-Muslims. All do without food, but more devout Muslims refuse to drink water, and some don't even swallow their saliva.

There is irony, however, in the fact that Muslims probably eat more during the month than at any other time. Women of the house arise in the early morning to prepare an elaborate breakfast to provide nourishment throughout the day. When the call to evening prayer signals the breaking of the fast, everyone hurries home to indulge in what could be described as a Thanksgiving dinner. Not much gets done during Ramadan as offices are open for only a few hours, no one has the strength for much physical labor, and it is easier to endure the denial of food by sleeping through the afternoon.

During Ramadan, we found our Muslim friends were more open to talking about spiritual things. We would ask them about their practice, why they were fasting, and what they hoped to gain by it. It was surprising to them when we shared our own practice of fasting from time to time to seek God. *We do not fast to get something from God but out of a desire for God himself that exceeds our desire for food.* Wonderfully, God does meet our needs and answer our prayers, but we should not fast presuming by our piety we are obligating God to do something for us.

While most Muslims observe the fast because *they are commanded to and believe there is merit to be gained,* many do it as a perfunctory obligation. Some want to avoid the condemnation from more pious family members. However, for the devout, the Muslim month of fasting is actually for the same purpose that we as Christians may occasionally fast: the desire to know God in a deeper more intimate relationship.

Fasting during Ramadan is intended to be a time to seek God, and many sincerely do. While recognizing the futility of seeking to please God by one's own piety and works, we avoided expressing disrespect in conversation with Muslim friends. We shared our common desire to know God. It was an opportunity to bear witness to the futility of our own efforts and how we discovered the unmerited grace of God through Jesus Christ.

Among Muslims, you'll hear of testimonies from those who had dreams and visions of Jesus appearing to them and saying, "Follow Me." Others will be impressed to find someone with "the book" that tells the way to eternal life. None of these revelations are sufficient for salvation, but they break down the barriers in their heart and can lead to finding out who Jesus is or knowing what the Bible says.

What does this have to do with us?

When we first arrived in Indonesia we were irritated at the dissonant sound of the call to prayer from the mosque five times a day, especially when it awakened us at 4:30 a.m. But it became a call to us and a reminder to pray for Muslims as they were praying to Allah.

What if Christians fervently prayed during the month of Ramadan that God would reveal himself to Muslims in this time of seeking? What if we covered millions of fasting Muslims with 30 days of intense intercession that something would happen in their spiritual search? Believing in the power of prayer, could we not expect God to respond to our heartfelt burden for the lost millions of the world?

It is tragic that we should be so wrapped up in our self-interests and worldview that we would be indifferent to more than a billion followers of Islam in the world that are dying without Christ, but this month are seeking what only he can provide. **We are repulsed by a religion that seems to justify terrorism and suicide bombers committed to the destruction of life, but don't we realize that Jesus is the answer? Rather than hardening our hearts and dismissing their lostness to the judgment of God as something they deserve, we should plead for their hearts to be open to God revealing himself.**

Join me this month in praying for Muslims in our own communities as well as those around the world. Pray that they would truly seek God and be open to revelation that would lead them to the truth. In seeking Allah, an impersonal deity that is aloof and cannot be known, *may they find a loving, compassionate God who revealed himself through Jesus Christ and died for their sins.*

We have a responsibility to observe Ramadan also, to pray for those who are far from the kingdom and for generations have been locked into the bondage of sin and futile religious traditions.

After all, **Christ died for them, too. God loves them. Shouldn't we?**

Jerry Rankin is the executive director of the Zwemer Center and president emeritus of the *Southern Baptist International Mission Board* (IMB).

Christianiy Today

PRAISE GOD, FROM WHOM ALL BLESSINGS FLOW;

Praise Him, all creatures here below;
Praise Him above, ye heavenly host;
Praise Father, Son, and Holy Ghost.
(Genevan Psalter, 1551)

Many have heard from Chaplain *McCabe's* own fire-touched lips, how this grand old doxology, that has doubtless been on more lips than any other uninspired production, was sung by the starving boys in blue (Union soldiers in the American civil war) that were incarcerated in Libby Prison. Day after day they saw comrades passing away, and their numbers increased by fresh, living recruits for the grave. One night about ten o'clock, through the stillness and the darkness, they heard the tramp of coming feet, that soon stopped before the prison door until arrangements could be made inside. In the company was a young Baptist minister, whose heart almost fainted as he looked on those cold walls and thought of the suffering inside. Tired and weary, he sat down, put his face in his hands and wept. Just then a lone voice of deep, sweet pathos, sung out from an upper window,—

Praise God from whom all blessings flow;

and a dozen manly voices joined in the second line,—

Praise Him all creatures here below

and then by the time the third was reached, more than a score of hearts were full, and these joined to send the words on high,—

Praise Him above ye heavenly host;

and by this time the prison was all alive, and seemed to quiver with the sacred song, as from every room and cell those brave men sang,—

Praise Father, Son, and Holy Ghost.

As the song died out on the still night that enveloped in darkness the doomed city of Richmond, the young man arose and happily said,—

"Prisons would palaces prove, If Jesus would dwell with me there." (J. Wesley)

Story about ***Thomas Ken,*** priest, inprisoned in 1674.

NYITOTT BIBLIA GYÜLEKEZET

folytatás az 1. olalról

több családdal ismerkedhettünk meg. Amint kapcsolataink növekedtek, és egyre több és több emberrel megbarátkoztunk, megosztottuk velük hitünket is. Érkezésünk előtt minden hónapban egy vasárnap volt Ökumenikus istentisztelet a Magyar Házban. Felváltva, egyik hónapban katolikus mise, a másik hónapban református istentisztelet volt, amit ebéd követett.

Másfél héttel Venice-be költözésünk elüttt meghalt a helyi nyugalmazott katolikus pap. Amikor bemutatkoztam, hogy baptista lelkipásztor vagyok, és szívesen szolgálok, ha szükség van rám, sokan kifejezték, hogy: „Isten hozott, mert nagy szükség van rád.” Mondtam, hogy valóban Isten hozott, mert különben nem is lennék itt. A Venice-i Magyar Ház vezetőségének a beleegyezésével 2013 októberében kezdtük el a rendszeres vasárnapi istentiszteleteinket. Egyszer egy hónapban ökumenikus istentiszteletet tartottam, és ennek fejében a többi vasárnapokon használhattuk az épületet a Nyitott Biblia Gyülekezet istentiszteleteire.

Eleinte csak egy-két személy jött el, de sokszor csak a családunk volt jelen az istentiszteleteinken. Majd egyre többen és többen jöttek – először csak egyszer egy hónapban, később már gyakrabban is eljöttek. Mivel minden magyar felé akartunk szolgálni, függetlenül a vallási hátterüktől, arra törekedtünk, hogy ne a különbségeinkre fektessük a hangsúlyt, hanem arra, ami közös. **Nem a vallást hangsúlyoztuk, hanem Isten tanítására, a Bibliára tettük a hangsúlyt. Mit mond a Biblia? Mit mond Isten? Ebből a gondolatunkból eredt a gyülekezetünk neve is, a Nyitott Biblia Gyülekezet. Nyissuk ki a Bibliát és keressük azt, hogy mit üzen számunkra a jó Isten**. Elkezdtem rendszeresen látogatni a betegeket a kórházakban, öregek otthonában, és azokat is, akik már nem tudtak kimozdulni otthonaikból. Az utóbbi öt év alatt több mint 20 temetést is kellett végezzek. Isten szeretetét ilyen gyakorlati módon is átadhattam az itt élő magyarság között.

Egy alkalommal, fél évvel az első bemerítésünk előtt, a cserkészeten észrevettem, hogy *Laurának* könnyes a szeme. Azt gondoltam, hogy valaki megbántotta. Amikor hazaértünk, megkérdeztem, hogy mi történt? Megmagyarázta, hogy azért sírt, mivel már több éve itt szolgáltunk Veniceben és még mindig nem döntött senki Jézus mellett. Elszégyelltem magam, mert én még soha nem sírtam azért, mert az emberek nem tértek meg. Megmagyaráztam neki, hogy nem a mi feladatunk, hogy megtérítsük az embereket. A mi feladatunk az, hogy megosszuk a Jézusról szóló jó hírt, és a jó Isten Szent Lelke az, aki megtérésre munkálja ki a szíveket. A *Vakációs Biblia hetek* után elindítottunk egy *Vasárnapi Iskolát,* amire több fiatal család is eljött. Fél év múlva már 12-en jelentkeztek a bemerítésre, amelyet 2017 júniusában, a helyi óceán partján tartottunk meg. Köztük volt egy 80 éves katolikus hitben felnőtt néni is, aki rendszeresen látogatta istentiszteleteinket, és jelezte, hogy a bemerítés által is szeretné kifejezni, hogy Jézust követi. Bár nem volt biztos benne, hogy az óceán vizébe betud-e menni vagy sem, végül is a segítségünkkel (*Püsök Dániel és Szabó István*) mégis a többiekkel merítkezett be az óceán hullámaiban. Az egész csoportból ez a katolikus néni olvasta legbuzgóbban a Bibliát.

Kulcsár Attila, a Nyitott Biblia Gyülekezet lelkipásztora és családja

A gyülekezetünk célja, és az üzenet, amit mindenkivel megosztunk a következő: ***„Szeressétek Jézust! Szeressétek a Bibliát! Isten szeretete mindent megváltoztat! Isten segítségével új életet lehet kezdeni és bővölködő életet lehet élni!”*** A Biblia olvasására nagy hangsúlyt fektetünk a gyülekezetünkben. Mindig örömmel látom, amikor a prédikációm alap igéjét bemondom, és megmondom az oldal számot, a hallgatóság kinyitja a Bibliát és megkeresi azt, hogy velem együtt olvassák az igét. Minden hallgató és látogató számára felajánlunk egy ingyenes Bibliát, amit majdnem kivétel nélkül örömmel elfogadnak. Egy alkalommal felkeresett a helyi *Gedeoniták* társulata és eljött a gyülekezetünkbe, hogy beszámoljon a Biblia terjesztő munkájukról, amit végeznek szerte a világon. Meglepődve, de örömmel vettem tudomásul a figyelmes érdeklődést és azt, hogy aznap sokkal többet adakoztak nekik, mint amit a gyülekezetünk perselyes dobozába adtak. Isten Igéje és annak ereje átformálja az életeket, ha valaki veszi a fáradtságot, hogy olvassa azt – és ha ezt látom, ez mindig örömmel tölt el!

Az a vágyunk, hogy Isten üzenetét, szeretetét és a bűnbocsánat örömüzenetét meg oszthassuk minden magyar honfitársunkkal, aki *Venice, Sarasota, Port Charlotte, Englewood, Bradenton és környékén* él. Felmérések alapján Sarasota megyében (Venice ennek a déli részében található) több mint 15,000 magyar él. Ezek közül vannak, akik 1956-ban jöttek ki, de nagyon sok fiatalabb család is él itt, akik a kommunizmus alatt egyáltalán nem jártak templomba, imaházba, és soha nem olvasták a Bibliát sem. Az a vágyunk, hogy kapcsolataink által bemutathassuk nekik Isten szeretetét, és ők is élő kapcsolatra jussanak azzal a csodálatos Istennel, akit szolgálunk.

Most pedig, mint a szövetségünk tagjai is, kérünk benneteket, hogy imádkozzatok értünk és a Nyitott Biblia Gyülekezetért, hogy tudjuk hűségesen végezni a küldetésünket, hogy még sokan Istenhez térjenek és megismerjék az Ő csodálatos szeretetét. Ha szabadságra akartok menni, nagyon melegen ajánlom Venice, Floridát és környékét. Gyönyörű ez a hely. Ha erre jártok, látogassátok meg gyülekezetünket is, és vegyetek részt vasárnapi istentiszteletünkön is. Mindig örülünk a vendégeknek, főleg, ha szolgálnak is ittlétük alatt. A jó Isten áldását kívánjuk az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség minden gyülekezete életére és munkájára. Még egyszer köszönjük, hogy befogadtatok, és imáitokban hordoztok bennünket és szolgálatunkat!

Kulcsár Attila lelkipásztor

VÍZ... csak víz... CSAK VÍZ???

Egy alkalommal nyáron utaztam, és a repülőtéren nagyon megszomjaztam. Nem sok vizet vittem magammal az útra, egyrészt a súly miatt, másrészt az engedélyezett kis mennyiség miatt. Forró nap volt, délután, és kénytelen voltam vizet venni. Kicsit zokon vettem, hogy egy üveg víz ára épp annyi volt, mint egy ugyanolyan nagyságú üdítő ára. Pedig nincs benne sem íz, de még csak nem is szénsavas! Hogyhogy ugyanannyiba kerül? A sima vizet olcsóbbnak vártam volna... Azonban a szívem mélyén megszólalt egy hang... *„Méltán haragszol-é?”* Megláttam, hogy a „sima vízben” pontosan az a jó, hogy nincs benne semmi... Igen, csak víz! Ha édesítve lett volna, közel sem oltotta volna szomjamat annyira, mint a sima víz! Sima víz – adalékok nélkül!

A Bibliában is sok szó esik a vízről. Már az Ószövetségben, Ézsaiás könyvében ezt olvassuk: *„Óh mindnyájan, kik szomjúhoztok, jertek e vizekre, ti is, kiknek nincs pénzetek, jertek, vegyetek és egyetek, jertek, vegyetek pénz nélkül és ingyen...”* (Ézs 55:1). Igen, ingyen. Azt, ami a legjobb, és amire oly nagy szükségünk van.

Vagy gondoljunk csak arra, amit a samáriai asszonynak mondott Jézus, miután vizet kért az asszonytól: *„Adj innom!”* (János 4: 7). *„Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, a ki ezt mondja néked: Adj innom!; te kérted volna őt, és adott volna néked élő vizet.”* (János 4:10). Majd pedig így folytatta: *„Mindaz, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjúhozik: Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne.”* János 4:13-14). *"Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jő, semmiképen meg nem éhezik, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha.”* (János 6:35).

Amikor Jézus egy alkalommal felment Jeruzsálembe a sátoros ünnepre, amelynek során, „az ünnep utolsó, nagy napján” a főpap vizet tölt ki az oltárra, Jézus így szólt a sokasághoz, ***„Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék! Aki hisz énbennem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. Ezt pedig a Lélekről mondta, amelyet majd vesznek azok, akik Őbenne hisznek.”***

Milyen csodálatos meghívás ez a szomjazó embereknek! Ha az emberek meghallanák, ha észrevették, hogy mennyire szomjasak, bizony, azt várnám, hogy sorba álljanak érte... És azt hiszem, a sor nagyon hamar nagyon hosszú lenne!

Igen! Víz! Semmi más, csak víz! Csodálatosan oltja a szomjat, és el is merülhetünk benne, hogy szívünk mélyéig felfrissüljünk!

És még egy csodálatos tény: maga Jézus megitat minket az Ő Szentlelkével! (I Korinthus 12:13 és ahogy arra a Sátoros ünnep „utolsó, nagy napján” utalt.) Hát van ennél kedvesebb kép a Bibliában?

Kedves testvérem, ha szomjazol, ha semmi másra nem vágyol jobban, mint frissítő vízre, Jézus még ma is így szól: *„Aki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék!”* És Ő bőven és ingyen adja. Csak ismerjük be, hogy igen, nekünk is kell az a víz!

És még egy nagyon kijózanító gondolat a vízzel kapcsolatban: *„Az én népem kettős bűnt követett el: elhagytak engem, az élő vizek forrását, hogy kutakat ássanak maguknak, és repedezett kutakat ástak, amelyek nem tartják a vizet”,* amelyekből kiszivárog a víz. (Jer 2:13)

Igen, a bűnnel saját magunknak ártunk! Azt gondoljuk, hogy mi a saját törekvéseinkkel jobban tudunk gondoskodni magunkról... De a mi elgondolt „megoldásaink”-ról bizony hamar kiderül, hogy nem olyan jók, mint az, amit Isten kigondolt és megteremtett számunkra! Ráadásul amiről azt hittük, hogy kifogyhatatlan megoldás lesz, egyszer csak kiderül, hogy elszivárgott... és marad számunkra az üres, száraz kút. „Csak víz”, felüdítő víz nincsen benne...

Mit kezdhetünk, amikor ránk tör a szomjúság? A tiszta vizet semmi sem helyettesítheti!

De Jézus az, ki megkínál!

Ott az életvíz bőven áradó,
Tudjad, rád is, rám is vár!
Ingyen kapható, mindent gyógyító,
Jézus az, ki megkínál!

A Bibliának szinte a legutolsó mondata ez: *„És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És aki hallja, ezt mondja: Jövel! És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!”* (Jelenések 22:17.)

Kedves olvasóm, Te szomjas vagy? Vagy talán megpróbálod elfojtani ezt az érzést? Miért? Ha állítólagos „üdítőt” iszol, attól csak szomjasabb leszel. Mellékhatásai vannak... Az élő víz azonban, amit Isten nyújt, mentes a mellékhatásoktól. Egyetlen hatása, hogy oltsa szomjunkat, és mindenképpen felfrissítsen, sőt éltessen minket!

Anikó Williams

JÉZUS HÍVÁSÁT FOGADD EL HITTEL !

1 Ha itt véget ér földi életem,
Örök élet fénye vár,
Öröm tölt engem, nem a félelem,
Nem úr rajtam a halál!
Innen távozva mennybe érkezem,
És ott fenn lesz majd hazám!
Jézus készít ott helyet énnekem,
Szeretettel vár énrám!

2 Aki hontalan, ege naptalan,
Szívét tölti félelem,
Jöjjön Jézushoz – nem lesz hasztalan,
Sorsa nem reménytelen!
Jézus hívását fogadd el hittel,
És ott fenn lesz majd hazád!
Innen távozva mennybe érkezel,
Örök élet vár terád!

3 Kaphat életet, mind, ki elveszett,
Aki hisz, az mind talál,
Örök vész helyett örök életet,
Nem árt annak a halál!
Jézus hívását fogadd el hittel,
És ott fenn lesz majd hazád!
Innen távozva mennybe érkezel,
Örök élet vár terád!

4 Aki távol van, ma még megtérhet,
Neked szól a hívó szó!
Jézus ad neked örök életet,
Az csak Tőle kapható!
Jézus hívását fogadd el hittel,
És ott fenn lesz majd hazád!
Innen távozva mennybe érkezel,
Örök élet vár terád!

5 Ti, kik még féltek, bátran jöjjetek,
Ma még hív a Megváltó!
Gyertek, vegyetek életkenyeret,
Jöjjön minden szomjazó!
Jézus hívását fogadd el hittel,
És ott fenn lesz majd hazád!
Innen távozva mennybe érkezel,
Örök élet vár terád!

6 Ott az életvíz bőven áradó,
Tudjad, rád is, rám is vár!
Ingyen kapható, mindent gyógyító,
Jézus az, ki megkínál!
Innen távozva mennybe érkezünk,
És ott fenn lesz majd hazánk,
Jézus készít most helyet ott nekünk,
Szeretettel vár miránk!

Eden R Latta, (1839-1915), 1892-es éneke nyomán. Ford. ***Williams Alexanderné sz. Kmethy Anikó***, 2011.

http://www.hymntime.com/tch/non/hu/h/a/i/t/haittveg.htm

Kotta: http://www.hymntime.com/tch/pdf/n/e/w/Newfoundland.pdf

In memoriam

NAGYAJTAI ESZTER

2018. március 18-án 87. életévében elköltözött ebből az árnyékvilágból *Nagyajtai Eszter* testvérnő az ő Teremtőjéhez.

A szabadkai gyülekezet tagja volt. 1931-ben született Ljubljanában, Szlovéniában, mint a család harmadik gyermeke. A család Andrijaševcira költözött (ma Horvátország), majd 1942-ben Szabadkára.

Hívő családban nőtt fel, ahol kilencen voltak testvérek: három nővér, hat fivér. Édesapja, *Nagyajtai Imre* lelkipásztor volt. Fiatal korában megtért, 1947-ben merítkezett be Pacséron.

1949-ben zeneelméleti szakot kezdett a zeneiskolában. Az ötvenes években ÚJVIDÉKEN befejezte a *Baptista Teológiai Főiskolát.*

Zeneiskolában dolgozott, de életének legnagyobb részében a Baptista Teológián dolgozott, ahol egyházzenével foglalkozott, oktatott.

Sok gyülekezeti énekkart alapított és vezetett az egész valamikori Jugoszlávia területén. Csoportokkal és egyénekkel foglalkozott, hogy különféle hangszereken tudjanak játszani.

Franjo Klem testvér javaslatára az újvidéki második ifjúsági konferencián 1958-ban vezette, vezényelte az első összevont jugoszláv baptista kórust. *Stipan Orčić* teológiai dékán javaslatára 1986- tól országos énekkari találkozókat szervezett.

Az első énekfüzet kiadásában is fontos szerepe volt, 1966–ban.

Sokrétű zenei munkásságnál gyakran emlegette: *„Nem tudom, mi mindent fogunk a mennyben tenni, de az biztos, hogy énekelni azt fogunk!”*

A zenei szolgálatok mellett Eszter testvérnő sok cikk szerzője, fordítója volt, versmondó. Szerb, magyar horvát nyelven publikál (*Lelki Élet, Iskre, Sestrinski List, Evangéliumi Hírnök,* etc). Amíg tehette, a női munka aktív résztvevője, vezetője volt.

Az önéletrajzában így áll: *„Törékenyek, amilyenek csak lehetünk, sokféle próbán és kísértésen megyünk keresztül. Ezekben megmaradni csak úgy tudunk, ha Istenben hiszünk, rá támaszkodunk. Ő a mi menedékünk és őrizőnk.”*

Ő már az Úrnál van az örök hazában!

Janečić Zvonimir

Nagyajtai Eszter testvérnő emlékére

Az énekmesternek!
Az énekmesterről.
Erős hang, határozott vezetés:
Tiszta hangot kérek, csak tisztát!
Az Úrnak nem lehet akárhogy szolgálni!

Éveken, évtizedeken keresztül szolgált Eszter testvérnő Jugoszláviában, soknemzetiségű közösségeinkben zenekar, énekkarok létrehozásában, szervezésében, fiatalok tanításában, mentorálásában, egész idős koráig.

Ez volt a lénye, hivatása, küldetése. Ebből élt, ennek élt: *énekeljetek éneket az Úrnak!*

Meghatározó, megkerülhetetlen személyisége a délvidéki kis magyar, és a jugoszláv egyházi zenei életnek. Kottákat körmölt, másolt, sokszorosított, szerkesztett kezdőknek, haladóknak fáradhatatlanul. Amíg ereje engedte.

Temetésén *Zvonimir Janečić, a Szerbiai Baptista Egyházak Szövetségének* elnöke búcsúzott tőle, *Nagy Tibor lp.* testvér imádkozott, *Nyúl Zoltán lp.* pedig az *Evangéliumi Hírnök* és az amerikai magyar baptisták nevében küldött megemlékezést olvasta fel.

Nyúl Zoltán

Az Evangéliumi Hírnök szerkesztője - az olvasók nevében is - szeretettel emlékezik *Nagyajtai Eszter* testvérnőre. Az elmúlt évek során két hosszú sorozattal is gazdagította újságunkat, amit itt Amerikában is sokan, szívesen olvastak. Hosszú élete során végzett szolgálatával, zenei tehetségével a délvidéki magyar baptista misszió jelentős személyisége volt. Személyes kapcsolatai révén hatása országhatárokon, kontinenseken túlra is elért.

Emlékét őrzik írásai, és mi is. Testvérének, a rokonságnak, a *Szabadkai Gyülekezetnek* Urunk vigasztalását kívánjuk!

Herjeczki Géza

Testvére (Márta) szerint ez volt a hitvallása: *"Áldott az Úr, aki csodálatos hűséggel bánt velem."* Zsolt 31,22.

Magyar Baptisták Világszövetsége
Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *dr. Gergely István* (Amerika)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
Pardi Félix (Erdély)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Többet beszélünk, mint amennyit kellene; szavainkkal sokszor kárt okozunk vagy fájdalmat, nem hasznot vagy vigasztalást. A Példabeszédek könyve ezért arra tanít, hogy

NE NYISD KI A SZÁD, AMIKOR....

Dühös vagy.
"A hirtelen haragú bolondságot követ el, és az alattomos embert gyűlölik." (Példabeszédek 14:17)

Nem áll rendelkezésedre minden tény.
"Aki arra felel, amit meg sem hallgatott, azt bolondnak tartják, és megpirongatják." (Péld 18:13)

Később esetleg szégyellnéd, amiket mondtál.
"Számnak minden szava igaz, nincs bennük csalárdság vagy hamisság." (Péld 8:8)

Szavaid később rossz benyomást keltenének.
"A tudós ember takarékoskodik beszédével, és aki értelmes, az higgadt lelkű." (Péld 17:27)

A probléma nem a te dolgod.
"A magad perét pereld ellenfeleddel, de a más titkát ne fedd föl." (Péld 25:9)

Arra érzel késztetést, hogy nem teljesen igaz dolgokat mondjál.
"Tartsd távol szádtól a csalárdságot, és távolítsd el ajkadról a hamisságot!" (Péld 4:24)

A szavaid káros hatással lennének valakire.
"A mihaszna ember gonoszul áskáló dik, és ajka olyan, mint a perzselő tűz." (Péld 16:27)

Szavaid romboló hatású mások barátságára.
"Az álnok ember viszályt támaszt, a rágalmazó szétválasztja a barátokat is." (Péld 16:28)

Később learatod saját szavaid termését.
"Élet és halál van a nyelv hatalmá ban, amelyiket szereti az ember, an nak a gyümölcsét eszi." (Péld 18:21)

Egy rosszat akaró embernek hízelegnél.
"Aki igaznak mondja a bűnöst, azt át kozzák a népek, és kárhoztatják a nemzetek." (Péld 24:24)

Feltehetőleg cselekedned kéne már, nem pedig beszélni.
"Minden munkának megvan a maga haszna, de akinek csak a szája jár, az ínségbe jut." (Péld 14:23)

"Aki vigyáz a szájára és a nyelvére, életét őrzi meg a nyomorúságtól." (Példabeszédek 21:23) (új ford.)

Nicelife

Te is légy templommá!

Akik szeretik Isten házát
mind boldogok, oly boldogok!
Kik lakoznak szent templomában,
mind gazdagok, dúsgazdagok.

Az ünneplő nagy sokasággal
áldást vehetsz, áldott lehetsz;
Újulj meg Krisztus kegyelmében,
hív a kereszt, vár a kereszt!

Légy te magad is élő templom,
a Léleké, Szentléleké!
Bűntől megtisztult szívvel haladj
a menny felé, hazád felé.

A dicső, égi Jeruzsálem
énreám vár, tereád vár.
Ott majd a Bárány lesz a templom,
a nagy Király örök Király.

Gerzsenyi Sándor

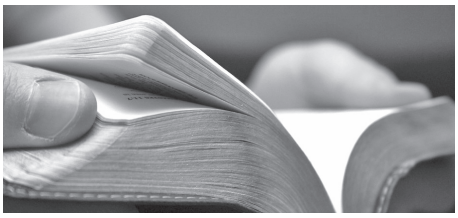

Bibliai találós kérdések (6)

56. *Kiknek* kellett a szentek lábait megmosni?
57. Hol van szó a *rákról* a Bibliában?
58. Kik voltak azok az *egyiptomi varázslók,* akik ellene álltak Mózesnek?
59. Hol van megírva? *Minden tiszta a tisztáknak.*
60. Volt-e Pál apostolnak *Jézus* nevű munkatársa?
61. Melyik Páli levelet kellett *Laodiceában* is felolvasni?
62. *Melyik gyülekezetet* tanította meg Isten arra, hogy egymást szeressék?
63. Hogy fog megjelenni az Úr Jézus az égből, *miben*?
64. *Meddig* nem jöhet el az Antikrisztus?
65. *Aki nem akar dolgozni, ne is egyen.* Hol írta ezt Pál és kiknek?

Válaszok az előző havi kérdésekre (5)

46. Pál kikre gondol, kiket szeretne, ha azok egyengetnék az ő útjukat Thessalonikába? 1Thessalonika 3,11. *Istenre és Jézus Krisztusra*.
47. Szokás volt-e a szent csók az első gyülekezetekben? *Igen*. 2Thessalonika 5,22 és Róma 16,16.
48. A császár udvarából valók melyik gyülekezetet köszöntik? A *Filippit*. Filippi 4,22.
49. Kik akarták megölni Ahasvérus királyt? *Bigtán és Téres* a két királyi udvarmester. Eszter 2,21.
50. Istennek hány szekere van Dávid szerint? Zsoltárok 68,18-ban *Húszezer meg ezer.*
51. Ki volt az ég királynője, akinek áldozatot mutattak be a Jeruzsálemiek? *Ister-Istar.* Jeremiás 44,17. A *Vénusznak*.
52. Ki ölte meg havas időben Moáb két oroszlánját? *Benája*, Jojada fia. 1Krónika 11,22.
53. Ki az a három igaz, aki nem lenne képes megmenteni közbenjárásával az országot/Izraelt/ a veszedelem, az isteni ítélet elől? *Noé, Dániel, Jób.* Ezékiel 14,14.
54. Kit tett Isten pecsétgyűrűvé népe között? *Zorobábelt*, Sealtiél fiát. Haggeus 2,23.
55. Hogy folytatódik: a papnak ajkai őrzik a...? Mit? *A tudományt*! Malakiás 2,7.

Lizik Zoltán lp.